

ning paa en mindre Løn for disse Mænd, nemlig 170 Rd. for den ene Halvdeel af dem, og 200 Rd. for den anden Halvdeel; den øvrige Sum, som skulde anvendes til Politikorpsets Underklasser, har jeg da tænkt mig væsentlig skulde være af samme Størrelse som den, der var paaregnet af Mindretallet i Udvalget. Dette er Meningen med Forslaget, og jeg har desuden søgt dette Spørgsmaal bragt frem paany, fordi det forekommer mig, at det for hver Dag, der gaaer, bliver mere og mere indlysende, at den Tjeneste, vi nu have af et fast Vagtmandskab paa Gaden om Natten, ikke kan undværes. Der tales allerede nu i offentlige Blade om, at der fra Privates Side paatænkes Tilveiebringelsen af et Saadant, hvis denne nye Lov gaaer igjennem med sit Patrulliesystem, men er det saa, da er det min Overbeviisning, at det vil være langt billigere for Byens Indvaanere, som dog ville komme til at tilskyde betydeligt til denne Løvs Udførelse, at et saadant Vagtmandskab holdes for offentlig Regning, og at Udgifterne dertil altsaa udredes af den større Kommunefat, som vil være nødvendig. Jeg har allerede ved forrige Behandling omtalt, at naar Offentligheden ikke vil tage sig af denne Sag, vil Følgen blive, at Enkelte, som det i Særdeleshed interesserer at have Sikkerhed i Byen, blive nødsagede til at holde et saadant privat Vagtmandskab, hvorved de paatage sig en næsten utaalelig Byrde. Jeg har troet, at dette burde undgaaes, og derfor har jeg paany stillet Forslaget, naaget det sidste Gang blev forkastet, dog i en noget forandret Skikkelse, idet der navnlig dengang kun var indrømmet 120 Konstabler, medens der nu indrømmes 130; men efterat have hørt den ærede Ordførers Udtalelse, og at Udvalget ikke har villet beffæstige sig med disse Spørgsmaal eller afgive nogen Erklæring derom til Thinget, saa skal jeg for mit Vedkommende ikke længere fastholde Forslaget, idet jeg med Lethed seer, hvad Skjæbne det vil faae. Jeg frasalder det altsaa for mit Vedkommende, men jeg har ikke erholdt nogen Bemærkning til at tage det tilbage paa samtlige Forslagsstilleres Vegne. — Forslaget under Nr. 26 er kun et Underændringsforslag til Forslaget under Nr. 25, og jeg skal derfor ikke opholde mig derved.

Müller: Forslaget under Nr. 18, som jeg allerede under anden Behandling tillod mig at omtale, er ganske vist, som ogsaa den ærede Ordfører bemærkede, fremkommet, efterat jeg i selve Udvalget havde opgivet det, fordi jeg stod ene, og Ingen vilde slutte sig dertil; men da et andet Medlem, som dengang havde forladt Udvalgets Møde, senere har erklæret sig tilbøjelig til at slutte sig til Forslaget, og da et andet andet Medlem ligeledes har givet sit Samtykke dertil, efterat der var gjort nogle Forandringer dertil, har jeg tilladt mig at fremkomme dermed. Den ærede Ordfører meente, at det ikke nyttede den Anholdte, at en saadan Bestemmelse som den i Forslaget under Nr. 18 omhandlede blev givet, idet han kunde opnaae det Samme ved den Bestemmelse, som allerede findes i § 13, men jeg skal tillade mig at bemærke, at naar man læser den Deel af § 13, hvortil det stillede Forslag slutter sig, og hvori det udtrykkelig hedder, at Enhver er pligtig til at give saadanne Dplysninger, som af Politimanden forlanges, samt dertil fører Bestemmelsen i vort Forslag, at saadanne Dplysninger med Hensyn til enkelte Personer kan ogsaa den, der anholdes, forlange gennem vedkommende Politimand, saa vil man af Ordene see, at det maa beroe paa den Anholdte selv, om han vil forlange saadanne Dplysninger, og gjør han det, maa vedkommende Politimand understøtte ham dertil, hvad enten han vil eller ei. Jeg troer ikke at det vil være nødvendigt kategoriisk at sætte, at vedkommende Politimænd skulle gjøre det, thi naar der staaer: at den Anholdte „kan forlange“, saa er det bindende nok. Den ærede Ordfører fremsatte ogsaa det Spørgsmaal, hos hvormange Personer den Anholdte gennem vedkommende Politimand kunde forlange Dplysninger. Ja, Antallet er selvfølgelig ikke godt at betegne og er heller ikke nævnt i sidste Stykke i § 13, hvor der er Tale om de Dplysninger, som vedkommende Politimand kan forlange; men ligesom det der er overladt til denne selv at bestemme Antallet, saaledes maa det ogsaa overlades til den Anholdte selv at afgjøre, hvormange Vidnesbyrde han anseer for nødvendige til Dplysning af sin Sag. Forøvrigt have vi forsøgt at indskrænke Antallet